

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός για την εορτή της Αγίας Αικατερίνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

“Σε εμάς, τις χριστιανικές χώρες, όταν οι άνθρωποι ζούν μακριά από τον Θεό και χωρίς ηθικούς φραγμούς, η γυναίκα γίνεται αντικείμενο εκμεταλλεύσεως και ουσιαστικά χάνει την αξιοπρέπειά της. Απόδειξη είναι τα συχνά φαινόμενα βίας, που ταλανίζουν την εποχή μας”.

Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας** κ. Δαμασκηνός στο μήνυμά του για την εορτή της Αγίας Αικατερίνης της Μεγαλομάρτυρος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Αϊκατερίνα, καί σοφή καί παρθένος.
Έκ δέ ξίφους, καί Μάρτυς. Ὡ καλά τρία!»

Άγαπητοί μου πατέρες καί άδελφοί, Παιδιά μου έν Κυρίω άγαπημένα,

Ἡ Ἁγία μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνα, καταγόταν ἀπὸ τὴν **Ἀλεξάνδρεια** καὶ ἦταν **κόρη ἑνὸς ἀριστοκράτη ἀπὸ βασιλικὸ γένος, ὀνόματι Κώνστα**. Ἡ Ἁγία ἦταν πάρα πολὺ ωραία στὴν ὄψη, ἀσύγκριτη ὡς πρὸς τὸ κάλλος καὶ τὴν ὁμορφιά. Διακρίνοταν ἐπίσης, γιὰ τὴν ξεχωριστὴ εὐφυΐα της καὶ τὴν μεγάλη φιλομάθειά της. Ἔτσι, σὲ ἡλικία μόλις δεκαοχτῶ ἐτῶν, εἶχε ἄρτια μόρφωση καὶ ἦταν κάτοχος ὅλης τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας. Εἶχε μελετήσῃ τὰ ἔργα τῶν ποιητῶν Ὅμηρου καὶ Βιργιλίου. Τῶν ἱατρῶν Ἀσκληπιοῦ, Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ. Τῶν μεγάλων φιλοσόφων Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους. Ἀκόμη εἶχε μελετήσῃ ὅλα τὰ ἔργα Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ρητόρων, ὅπως τοῦ Δημοσθένους, τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Κικέρωνα καὶ γνώριζε ἀρκετές ξένες γλῶσσες.

Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα ὅμως, ὑπῆρξε σοφὴ καὶ μέ τὴν ἔννοια, ὅτι πέραν τῆς ἀνθρώπινης σοφίας, φωτίστηκε πρωτίστως ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἔλαβε Ἐκείνου τὴν σοφία. Ὁ φωτισμὸς αὐτὸς μάλιστα, κατὰ τὸν ὑμνογράφο τῆς Ἁγίας, τὸν Ἅγιο Θεοφάνη, δόθηκε μέ τὴν μεσολάβηση τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Διὰ στόματος ἐκείνου ἔλαβε τὴν ὄντως σοφία, τὴν ἐξ οὐρανοῦ. «Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος, μάρτυς, τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα, πανεύφημε» (Κάθισμα τοῦ Ὁρθρου).

Ἡ «πάνσοφος», λοιπόν, Αἰκατερίνα εἶχε προκαλέσει τὴν ἐκπληξη καὶ τὸν θαυμασμό ὅχι μόνο σ’ ἐκείνους πού τὴν ἐβλεπαν καὶ τὴν γνώριζαν, ἀλλὰ καὶ σ’ ἐκείνους πού ἄκουγαν γιὰ τὴν φήμῃ της, τὴν σοφία καὶ τὴν παιδεία της.

Διακρινόταν, ἐπίσης, **γιὰ τὴν πίστη της στὸν Χριστό, στὸν ὁποῖο εἶχε ἀφιερῶσει ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἑαυτὴ της.** Ἐπειδὴ διακήρυττε μέ παρρησία, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός, συνελήφθη ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Μαξιμῖνο, ὑποβλήθηκε σὲ πολλὰ καὶ φρικτὰ μαρτύρια καὶ δι’ ἀποκεφαλισμοῦ, παρέδωσε τὴν Ἁγία της ψυχὴ στὰ χέρια τοῦ ἀγαπημένου της Νυμφίου Χριστοῦ, ὡς γνήσια «πανεύφημος νύμφη».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέει σήμερα, ὅτι «οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἶς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3, 28), δηλαδή, δέν ὑπάρχει πλέον ἄνιση διάκριση μεταξύ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ὁ προχριστιανικὸς κόσμος θεωροῦσε τὴν γυναῖκα κατώτερη ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Δέν τῆς ἐπέτρεπαν νὰ συμμετέχει στὴ δημόσια ζωὴ, καὶ τὴν ἀντιμετώπιζαν ὡς δούλη καὶ ἰδιοκτησία τοῦ ἄνδρα, ὁ ὁποῖος τῆς φερόταν ὡς ἀπόλυτος κυρίαρχος. Αὐτὴν τὴν περιφρόνηση τῆς γυναικὸς πού παρατηροῦμε στὰ χρόνια πρὸ Χριστοῦ, τὴν βλέπουμε δυστυχῶς μέχρι σήμερα μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν πού ζοῦν χωρὶς Χριστό.

Ἀλλά καί σέ ἐμᾶς, τίς χριστιανικές χῶρες, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ζοῦν μακριά ἀπό τόν Θεό καί χωρίς ἠθικούς φραγμούς, ἡ γυναῖκα γίνεται ἀντικείμενο ἐκμεταλλεύσεως καί οὐσιαστικά χάνει τήν ἀξιοπρέπειά της. Ἀπόδειξη εἶναι τά συχνά φαινόμενα βίας, πού ταλανίζουν τήν ἐποχή μας.

Πόσο ὅμως, τιμητική εἶναι ἡ θέση τῆς γυναικός μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, φανερώνεται ἀπό τό γεγονός, ὅτι στήν κορυφή τῆς ἀγιότητος βρίσκεται μία γυναῖκα: Ἡ Πάναγνη Παρθένος Μαρία, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος! Ἀλλά κάθε γυναῖκα καί κάθε ἄνθρωπος, πού ἐγκολπώνεται τόν Χριστό, μπορεῖ νά μεγαλουργήσει καί νά διακριθεῖ σέ ἀρετή, σέ ἀνδρεία, σέ ἀγάπη, σέ αὐτοθυσία, στήν ἀγιότητα!

Αὐτό φάνηκε καθαρά καί στήν ζωή τῆς πανευφήμου Νύμφης τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης. Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνα ἦταν μιά νεαρή κόρη, πού διέθετε ὁμορφιά, σοφία, πλούτη καί δόξα. Κάπου ἄλλοῦ ὅμως κρυβόταν τό μεγαλεῖο της: στήν ὁλόθερμη ἀγάπη της πρὸς τόν Χριστό, στόν Ὅποιο ἀφιέρωσε ὅλα τὰ χαρίσματά της. Ἀπό τήν στιγμή πού γνώρισε τόν Κύριο καί δέχθηκε στήν ψυχή της τό κάλεσμά Του, Τόν ἀκολούθησε μέ πιστότητα καί ἀφοσίωση.

Ἦταν μεγαλεῖο ἀρετῆς καί ἀγιότητος. Μακάρι καί ἐμεῖς νά ἀνακαλύψουμε αὐτό τό μεγαλεῖο, νά τό ποθήσουμε καί νά τό κατακτήσουμε. Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ